

ДЕКЛАРАЦІЯ Помісного Собору Української Православної Церкви Київського Патріархату

(прийнята на засіданні 27 червня 2013 року) «**Про негативне ставлення до гріха содомії (гомосексуалізму), його пропаганди у суспільстві і так званих одностатевих шлюбів**»

Маючи основою незмінне та ясне, багаторазове засудження у Священному Писанні Старого і Нового Завіту, Священному Переданні і церковних канонах одностатевих відносин як гріховних та богопротивних;

з метою засвідчити позицію Української Православної Церкви Київського Патріархату щодо гріха содомії (гомосексуалізму) та його узаконення шляхом легалізації так званих одностатевих шлюбів (реєстрації одностатевих партнерств), а також щодо специфічних новітніх гендерних теорій, які у своїй суті прямо суперечать загальнолюдським природним уявленням про мораль і виправдовують та намагаються узаконити аморальність і гріх;

відзначаючи, що нижчевикладену позицію в цілому поділяють усі традиційні християнські Церкви та релігійні організації України, представлені у Всеукраїнській Раді Церков і релігійних організацій,

Помісний Собор від імені Української Православної Церкви Київського Патріархату **декл
арує** :

1. Людина створена Богом і наділена Творцем як правами, так і обов'язками, які тісно взаємопов'язані та покликані спрямовувати людину до добра і застерігати від зла. Кожна людина має свободу в своїх діях, але ця свобода сполучена з відповідальністю за наслідки дій. Ніхто не повинен використовувати свободу з метою творити і поширювати зло.

2. Життя – дар від Бога, який має визначену мету. Тому людина не повинна вважати власне тіло, своє життя у різних його проявах, а також взаємовідносини з іншими людьми предметами приватної власності, якими можна розпоряджатися як завгодно. Власне тіло, життя у різних його проявах, взаємовідносини з іншими людьми, суспільство і його інституції не повинні розглядатися тільки як інструменти для отримання задоволення або використовуватися для розповсюдження зла.

3. Бог створив людину як чоловіка й жінку, благословивши їх єднатися у сім'ю. Сім'я (родина) є основою суспільства, має на меті збереження дару любові, народження та повноцінне виховання дітей, сприяє збереженню суспільної моралі.

4. Одним з елементів сімейного життя є сексуальні відносини, як вияв любові між чоловіком і жінкою та спосіб продовження людського роду. Сексуальні відносини не можуть бути безвідповідальними та не повинні розцінюватися тільки як спосіб задовольнити свої потяги. Священне Писання Старого і Нового Завіту однозначно свідчить, що сексуальні відносини між представниками однієї статі протиприродні та є злом (дивіться, наприклад, Лев. 18: 22, Рим. 1: 21 – 32).

5. Дехто намагається переконати суспільство, що одностатева сексуальність є вродженим варіантом норми. Насправді ж такий гріховний потяг не є ні вродженою особливістю певної людини, ні варіантом нормальної статевої поведінки.

З релігійної точки зору одностатева сексуальність є наслідком особистого вільного, але помилкового, вибору людини та проявом глибоко вкоріненого в ній гріха. Тому, як і всякий гріх, цей гріх, з Божою допомогою, людиною може бути подоланий. І першим кроком до цього має бути визнання неприродності й гріховності одностатевих сексуальних відносин.

Віруючі не мають ненависті або упередженого ставлення до осіб із гомосексуальними схильностями, але релігійні люди не можуть і не повинні миритися з гомосексуалізмом, іншими аморальними діями та їхньою пропагандою, як явищами духовного й суспільного життя.

6. Ідейною основою для суспільного виправдання содомії є специфічні гендерні теорії, які

виправдовують і узаконюють різні форми збочених статевих відносин, у тому числі гомосексуалізм і транссексуальність (визначення статі за власним переконанням).

Ці теорії відкидають розуміння чоловічої і жіночої статі як даності, незмінно визначеної для людської природи, а також відкидають незмінність установлених Богом природних законів статевих відносин. Натомість вони нав'язують уявлення про чоловічу і жіночу стать винятково як про частину самоідентифікації особистості, яку особа може довільно формулювати і змінювати.

Такі уявлення виправдовують і узаконюють можливість довільно визначати межі між мораллю і аморальністю, а по суті відкидають сам принцип морального закону в статевих відносинах. Практичне застосування таких гендерних теорій веде до руйнування і навіть заперечення традиційного інституту сім'ї, як союзу чоловіка і жінки, важливе завдання якого – народження і виховання дітей.

Враховуючи те, що вищезгадані гендерні теорії прямо і однозначно спотворюють Богоодкровенне вчення про людину, її природу та призначення у світі, виправдовують гріх та аморальність, Церква відкидає їх як лжевчення.

7. За зло Бог карає не тільки тих, хто особисто його звершує, але й тих, хто вголос чи мовчки його схвалює. Як вся людина страждає від хвороби одного органу, так і все суспільство страждає від зла, яке чинять окремі його представники.

Тому Церква не може відсторонено спостерігати за тим, як в українському суспільстві, слідом за іншими країнами, під виглядом боротьби за права людини й демократію, пропагується терпиме й навіть схвальне ставлення до самого явища одностатевих сексуальних відносин. Одним із проявів такої пропаганди є спроби легалізувати так звані одностатеві шлюби або зареєстровані партнерства.

8. Церква стривожена спробами прийняти в українському парламенті закон, який би забороняв так звану дискримінацію за «сексуальною орієнтацією», та закликає парламентарів утриматися від схвалення подібних законодавчих ініціатив. Основних причин для цієї тривоги дві:

Найперше, такий закон стає лише початковим кроком до встановлення в Україні «одностатевих шлюбів», як це вже сталося в інших країнах. За даними соціологічних опитувань, 95% жителів України виступають проти такого законодавства.

По-друге, таке законодавство веде до переслідування, в тому числі кримінального, тих, хто публічно критикує гомосексуалізм. Доказом цього є історія прийняття та застосування подібних законів у інших країнах, коли під виглядом «захисту прав гомосексуалістів» порушуються фундаментальні права людини: право на свободу совісті і на свободу слова. По суті таке законодавство дає в руки меншості інструменти для дискримінації більшості та гонінь на Церкву через її переконання.

Слід підкреслити, що ані в міжнародних загальнообов'язкових документах, ані у спільних законах Європейського Союзу немає норм, які би зобов'язували Україну ухвалювати подібний закон.

9. Передбачені законами права й пільги, якими користуються традиційні подружжя, серед іншого є й способом заохочення громадян до утворення сім'ї, як фундаментального суспільно корисного інституту. Легалізація так званих одностатевих шлюбів або зареєстрованих партнерств є способом заохочення державою своїх громадян до одностатєвого сексуального життя. Прирівнюючи такі «союзи» до звичайних сімей, надаючи їм навіть право усиновлення дітей, проти чого ми категорично виступаємо, держава спотворює саме поняття про суспільну мораль та стає на дуже небезпечний шлях.

10. Шлях віддалення закону від суспільної моралі веде у прірву. Про це свідчить як історія багатьох країн у минулому, так і сьогодення. Досвід багатьох країн, у тому числі економічно розвинених, у яких спостерігається ослаблення або нівелювання інституту традиційної сім'ї, свідчить, що ці країни стикаються з такими проблемами, як катастрофічне падіння народжуваності, демографічна криза, критичне зниження суспільної моралі. У найближчому часі корінному населенню цих країн загрожує повне зникнення. Все це має не тільки духовні, але й відчутні економічні наслідки.

Там, де легалізовано проституцію й наркоманію, одностатєві шлюби й евтаназію, вже зараз ставиться питання про легалізацію педофілії. Україна не повинна йти таким

згубним шляхом.

11. Нагадуємо всім, а особливо законодавцям, про засудження Богом Содому і Гоморри на зруйнування, а також про анафему (відлучення від Церкви), якій апостол Павло піддав коринфського кровозмісника – чоловіка, що взяв собі мачуху за дружину (див. 1 Кор., розд. 5).

Тому на підставі Священного Писання і Священного Передання, канонів Церкви засвідчуємо: кожен православний християнин, який публічно підтримує та схвалює «узаконення» содомського гріха, підпадає під прокляття Содому і під анафему апостола Павла та відлучає себе від Церкви, доки не покається.

12. Тому Церква виступає категорично проти законодавчого встановлення у нашій державі одностатевих шлюбів чи реєстрованих одностатевих партнерств, проти схвалення пропаганди одностатевої сексуальності, в тому числі через проведення так званих «парадів гордості» та інших подібних нововведень.

Ми не виступаємо за дискримінацію осіб, які вважають себе гомосексуалістами, але ми категорично проти того, щоб гомосексуальний спосіб життя й поведінка трактувалися як природні, нормальні й корисні для суспільства та особистості. Ми проти того, щоб содомія пропагувалася як варіант норми статевого життя і щоб держава заохочувала своїх громадян до одностатевих сексуальних стосунків.

Нехай Господь допоможе українському народу відстояти свої духовні традиції, релігійні переконання, моральні та культурні цінності перед наступом гріха!

Від імені Помісного Собору Української Православної Церкви Київського Патріархату –

Філарет,

Патріарх Київський і всієї Руси-України

Інститут релігійної свободи, Київ
www.irs.in.ua

Джерело: cerkva.info